

In Memoriam kapitein van Vakdiensten b.d. C. P. (Kees) Bakx

Bergen op Zoom, 10 april 1932 – Vlijmen, 29 november 2019

In 1951 start Kees Bakx bij de eerste lichting van de Onderofficiersschool (OOS) in de Willem de Zwijgerkazerne in Wezep. Later hoorde ik van hem dat hij kort daarna is overgestapt naar de toen nieuw opgezette KMS-opleiding. Kees werd instructeur bij het 4^e Divisie Geniebataljon en was zes jaar groepscommandant bij de Delta-compagnie. Hij trouwde met zijn Joke, maar het vinden van een huis op de Veluwe was niet eenvoudig omdat hij in het puntensysteem als starter onderaan stond. Dit lukte wel toen Kees werd geplaatst in Wezep bij 11 Geniebataljon. Het gezin, met twee kleine kinderen, verhuisde naar Hattem. Als gevolg van de Berlijnse crisis werd de eenheid in 1963 voor zeven maanden in Duitsland gelegerd, in Örbke bij Fallingbostel. Er waren nauwelijks contactmogelijkheden met het thuisfront. Kees

was daarom net niet tijdig thuis toen zijn jongste zoon werd geboren. In Wezep heeft Kees vele functies vervuld, zoals OPC, SMO, SM-Inlichtingen en als CSM bij 105 Pontonplaatbrugcompagnie. In 1971 werd Kees, als instructeur bij de SM-opleidingen en de SMO KMA, geplaatst bij het Genieopleidingscentrum in Vught. Hier heb ik hem leren kennen als een deskundig en gedreven vakman die voor zichzelf (en dus ook voor zijn omgeving) de lat altijd hoog legde. In 1978 werkten we samen bij de afdeling Opleidingszaken onder leiding van kolonel Frans Sedee. We fietsten toen vaak van Vught terug naar Orthen in Den Bosch-Noord waar wij beiden woonden. Al pratende leerde ik veel van zijn ervaringen en inzichten en heb ik hem als een zuiver en oprecht mens extra leren waarderen. In 1979 werd Kees bevorderd tot luitenant van Vakdiensten en werd hij commandant van de A-Compagnie van het SIOG (de soldatenopleiding). Na een korte periode als kapitein in Den Haag bij de Directie Personeel, volgde weer een plaatsing op het GOC in Vught, o.a. als commandant van de Verzorgingscompagnie. In 1987 gaat Kees met FLO. Het gezin woonde toen inmiddels in Vlijmen. Hij kon zich gaan toeleggen op zijn hobby's zoals onder andere de bescherming van vleermuizen, de het reizen met de caravan en genieten van de kleinkinderen. Zijn laatste jaren bracht hij door in een verzorgingstehuis waar hij met gevatte opmerkingen het verzorgend personeel nog regelmatig op het verkeerde been zette. Zijn echtgenote Joke overleed eind 2018. Na een kort ziekbed is Kees zelf op 29 november 2019 overleden en op 6 december gecremeerd. Hij laat twee kinderen na en zeven kleinkinderen. De VOG condoleert hen met dit verlies hoopt dat zijn veel steun zullen vinden in de fijne herinneringen aan hun vader en opa.

HvL

24.12.2019